

[Helge Mortensen]

rede vi under forhandlingerne i foråret, og det gør vi stadig væk, så af den grund vil vi ikke modarbejde dette forslag. Vi accepterer, at reklamen indgår i finansieringsgrundlaget, men det, der er tale om her, og som er baggrunden for hr. Behnkes forslag, er jo faktisk et spørgsmål om politisk moral og de løfter, man giver omverdenen fra dette hus.

Connie Hedegaard (KF):

Det Konservative Folkeparti er faktisk enig med Fremskridtspartiet i det beklagelige i, at det ikke på et tidligere tidspunkt har været muligt at få tilladelse til at sende reklamer i lokal-tv. At vi har haft den holdning, at det skulle ske så hurtigt som muligt, fremgår jo altså også af det meget omtalte betænkingsbidrag. Derfor vil vi da gerne deltage i den almindelige beklagelse.

Vores udgangspunkt har konsekvent været, at der bør ske en total parallelisering mellem vilkårene for trykte medier og vilkårene for elektroniske medier i et moderne informations-samfund. Men det bliver hurtigt en lidt gold diskussion, om det var inden 1. marts eller efter 1. marts, og om det var ikrafttræden eller lovmæssig afklaring osv. Den diskussion synes vi sådan set at vi skal lægge bag os, ikke mindst i betragtning af, at ministeren netop har bebudet, at der faktisk er kommet et lovforslag i dag, et lovforslag, som jeg også mener at hr. Behnke faktisk er bekendt med.

Jeg synes, det er interessant, at Fremskridtspartiet i bemærkningerne til sit forslag og i øvrigt også i selve paragrafferne tilkendegiver, at det ikke selv er i stand til at lave et lovforslag, som kan være grundlag for en permanent ordning. Man forudsætter ligefrem, at en permanent ordning kræver et udspil fra regeringens side. Det synes vi da egentlig er meget positivt. Det lover jo også godt for regeringens forslags udsigter til at blive vedtaget.

Nu er det ikke regeringens forslag, der er på dagsordenen, og derfor kan jeg kun glæde mig over, at vi snart får lejlighed til en mere detaljeret og dybtgående debat om vilkårene for lokal-tv-reklame og også – som hr. Helge Mortensen var inde på det – om TV 2. Jeg synes, det er glædeligt, at Socialdemokratiet allerede nu meddeler, at man ser frem til en rigtig lov fra regeringens side, og så håber vi, at den til sin tid kan få en meget hurtig behandling, og at den kan træde i kraft i løbet af et par måneder.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg kan da godt forstå, at fru Connie Hedegaard synes, at det er en debat, der skal lægges til side, den om tidsfristerne, og at det er en gold debat, men jeg vil godt sige til fru Connie Hedegaard, at vi er nogle, der føler os meget snydt. Vi er faktisk nogle, der føler, at regeringen snød os, fordi regeringen sendte ganske klare signaler ud. Jeg stillede bl.a. et direkte spørgsmål i debatten og fik den daværende ministers svar, der sagde, at meget tidligt i samlingen kunne der godt ligge et forslag her.

Så kommer vi altså i den situation, at det gør der ikke, ja, at der faktisk skal et ministerskifte til, før regeringen holder sit ord. Det skal den nuværende minister så roses for. Jeg håber ikke, at det samme så sker på justitsministerens område for fremtiden: at man trækker tingene længere ud, end man lover. Men i alt fald skal den nuværende minister roses for det.

Det er en debat, der ikke skal vare evigt, fru Connie Hedegaard, men det er et spørgsmål om bare én gang at markere, at hvis det er regeringens måde at arbejde med oppositionen på, kan det godt være, at regeringen vil få endnu sværere ved at få os i tale i fremtiden, end den har haft hidtil.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Fru Connie Hedegaard havde en bemærkning om, at Fremskridtspartiets forslag jo blot var et midlertidigt forslag. Jeg skal i den forbindelse minde om, at løftet om, at der skulle komme et lovforslag, var et løfte, som regeringen, altså bl.a. fru Connie Hedegaards parti, afgav. Det var ikke et løfte, Fremskridtspartiet afgav, men det var et løfte, Fremskridtspartiet fik i forbindelse med en aftale om reklamer i lokal-radio.

Når vi fremsætter det forslag, der ligger på bordet i dag, skyldes det udelukkende, at vi stadig væk har samvittighed. Vi har samvittighed over for de lokale tv-stationer, der har disponeret i tillid til fru Connie Hedegaards betænkingsbidrag, og som nu har millioner af kroner i klemme, fordi man ikke har kunnet tage sig sammen til at komme med et lovforslag.

Det her lovforslag – det er indrømmet – er et afværgelovforslag. Havde vi skullet skrive et